

عنوان مقاله:

سطح بندی و میزان توسعه یافتگی خدمات بهداشتی و درمانی شهرستان های استان کرمان با استفاده از شاخص های تمرکز

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی فضایی(جغرافیا)، دوره 3، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حسین غضنفرپور - عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

برخورداری از سلامت جسمی، روانی و اجتماعی حقی همگانی است که مجامع بین المللی و دولت ها بر آن تاکید دارند. بهره مندی افراد جامعه از امکانات بهداشتی و درمانی در اصل قانون اساسی جمهوری اسلامی بر آن تاکید شده است. اگر چه سطوح متفاوت خدمات بهداشتی و درمانی به دلیل سطوح متفاوت جمعیتی شهرها پذیرفته شده است، اما در بسیاری موارد این نسبت بر قرار نیست، زیرا شهرها و مناطقی وجود دارند که با داشتن جمعیت زیادتر، از سطح پایین تری از خدمات بهداشتی و درمانی بهره می برند در این صورت است که بحث محرومیت بهداشتی و درمانی مطرح می شود. در این مقاله چگونگی توزیع و سطوح متفاوت برخورداری از خدمات بهداشتی و درمانی در شهرستان های استان کرمان مورد بررسی قرار می گیرد. هدف پژوهش بررسی امکانات بهداشتی درمانی هر یک از شهرستان های استان، تحلیل امکانات هر یک، مقایسه آنها با یکدیگر و پی بردن به میزان نابرابری ها، اختلافات و امکانات بهداشتی و درمانی در گستره وسیع استان کرمان است. روش پژوهش از نوع کمی- تحلیلی بوده است و قلمرو پژوهش را شهرستان های استان کرمان در سال ۱۳۹۰ تشکیل می دهند. یافته های پژوهش با بهره گیری از شاخص تمرکز وگستاف، پاسی و دورسلر نشان می دهد که بیشترین بهره مندی از خدمات بهداشتی و درمانی متعلق به در شهرستان کرمان است، این شهرستان با شاخص ترکیبی ۵/۱۰ در رتبه نخست استان قرار گرفته است. نتایج این مدل نشان می دهد که در سطح ورا تمرکز، شهرستان کرمان؛ در سطح فرا تمرکز شهرستان رفسنجان؛ در سطح میان تمرکز شهرستان های بم، جیرفت و سیرجان و در سطح فرو تمرکز شهرستان های بافت، زرنند، کهنوج، شهر بابک، بردسیر، عنبرآباد، راور، رودبار جنوب، فهرج، انار، رابر، ریگان، منوجان، قلعه گنج و کوهبنان قرار دارند. شاخص تمرکز وگستاف نشان می دهد که بیشترین تمرکز خدمات بهداشتی و درمانی به شهرستان کرمان تعلق داشته است و این شهرستان با شاخص ترکیبی ۲۵/۱۴۷ در رتبه نخست استان کرمان قرار گرفته است. شاخص ترکیبی مدل تمرکز وگستاف نشان می دهد که در سطح ورا تمرکز شهرستان کرمان؛ در سطح میان تمرکز شهرستان های رفسنجان، بم، جیرفت، سیرجان و بافت؛ در سطح فرو تمرکز شهرستان های زرنند، کهنوج، شهر بابک، عنبرآباد، بردسیر، انار، رابر، ریگان، فهرج، منوجان، رودبار جنوب، قلعه گنج، راور و کوهبنان قرار دارند. یافته های پژوهش با بهره گیری از این دو مدل نشان می دهد که شهرستان کرمان در رتبه نخست و شهرستان کوهبنان در رتبه بیستم استان قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

سطح بندی- میزان توسعه یافتگی- شاخص های بهداشتی- درمانی، استان کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209876>

